

Holiness to the Lord in Everyday Life

By Elder Gerrit W. Gong
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Pagkabalaan ngadto sa Ginoo sa Matag Adlaw nga Kinabuhi

Ni Elder Gerrit W. Gong
Sa Korum sa Napulog Duha ka Apostoles

October 2024 general conference

Holiness to the Lord makes daily living sacred. It draws us closer and happier to the Lord and each other.

Our recent Gong family reunion included a fun talent show, complete with a dad jokes contest.

But this contest was unusual. On one team was Grandpa (me) and two of the grandchildren, ages 12 and 11. On the other team was an artificial intelligence (AI) program prompted by a cousin to tell dad jokes in the style of Gerrit W. Gong. Grandpa Gerrit Gong versus AI Gerrit Gong.

The grandchildren and I went first.

What do you call a dinosaur who crashes his car? Tyrannosaurus Wrecks.

AI Gerrit Gong was instructed—think like Gerrit W. Gong. Talk like him.

AI Gerrit Gong—“Here is a dad joke as if spoken by Gerrit W. Gong, embracing his warm, thoughtful, and uplifting style: Why did the humble tree make people smile? Because it was rooted in love and reached out with branches of kindness. Like that tree, we too can find strength in our roots and joy in extending kindness to others.”

Well, what do you think? That’s why they’re called dad jokes.

All around us are opportunities to laugh,

Ang pagkabalaan ngadto sa Ginoo makapahimo sa inadlaw nga pagpakabuhi nga sagrado. Mas makapaduol kini nato ug mas magmalipayon ngadto sa Ginoo ug sa usag usa.

Ang among bag-ong panagtigom [reunion] sa pamilya Gong naglakip sa usa ka pasundayag sa talento, giapilan sa indigay sa mga pasiaw sa papa.

Apan kini nga indigay dili kasagaran. Sa usa ka grupo mao ang Lolo (ako) ug duha ka apo, nag-edad og 12 ug 11. Sa laing grupo mao ang programa sa artificial intelligence (AI) nga gisulti sa ig-agaw nga mosugilon sa mga pasiaw sa papa sa estilo ni Gerrit W. Gong. Si Lolo Gerrit Gong batok ni AI Gerrit Gong.

Ang mga apo ug ako maoy miuna.

Unsay inyong tawag sa usa ka dinosaur nga modasmag sa iyang sakyanan? Tyrannosaurus Wrecks.

Si AI Gerrit Gong gisultihan—paghunahuna sama ni Gerrit W. Gong. Pakig-istorya sama kaniya.

AI Gerrit Gong—“Aniay pasiaw sa usa ka papa nga ingon og gisulti ni Gerrit W. Gong, mogamit sa iyang kadasig, kamahunahunaon, ug makabayaw nga estilo: Ngano nga kining mapainubsanon nga kahoy makapahimo sa mga tawo nga mopahiyom? Tungod kay kini migamot sa gugma ug miabot ngadto sa mga sanga sa pagkamabination. Sama niana nga kahoy, kita usab makakita og kalig-on sa atong mga gamot ug hingpit nga kalipay nga paghatag og kamabination ngadto sa uban.”

Nan, unsay inyong hunahuna? Mao kana nganong gitawag kini og mga pasiaw sa papa.

Sa atong tibuok palibot mao ang mga opor-

delight, see with grateful eyes. Ours is a gospel of joy and holiness in everyday life. Holiness sets things apart for sacred purpose. But holiness also invites us to infuse daily living with the sacred—to rejoice in daily bread amidst this world's thistles and thorns. To walk with the Lord, we must become holy, for He is holy, and to help us become holy, the Lord invites us to walk with Him.

We each have a story. As Sister Gong and I meet you—Church members and friends in many places and circumstances—your stories of holiness to the Lord in everyday life inspire us. You live seven Cs: communion with God, community and compassion with each other, commitment and covenant with God, family, and friends—centered in Jesus Christ.

Growing evidence highlights this striking fact: religious believers are on average happier, healthier, and more fulfilled than those without spiritual commitment or connection. Happiness and life satisfaction, mental and physical health, meaning and purpose, character and virtue, close social relationships, even financial and material stability—on each measure, religious practitioners flourish.

They enjoy better physical and mental health and greater life satisfaction across all ages and demographic groups.

What researchers call “religious structural stability” offers clarity, purpose, and inspiration amidst life’s twists and turns. The household of faith and community of Saints combat isolation and the lonely crowd. Holiness to the Lord says no to the profane, no to snarky cleverness at others’ expense, no to algorithms that monetize anger and polarization. Holiness to the Lord says yes to the sacred and reverent, yes to our becoming our freest, happiest, most authentic, best selves as we follow Him in faith.

tunidad sa pagkatawa, kahimuot, motan-aw gamit ang mapasalamaton nga mga mata. Ang atoa mao ang ebanghelyo sa hingpit nga kalipay ug pagkabalaan sa matag adlaw nga kinabuhi. Ang pakabaalaan mopahimutang sa mga butang alang sa sagrado nga kasinatian. Apan ang pagkabalaan nagdapit nato sa paggamit sa inadlaw nga pagpakabuhi kauban sa sagrado—sa pagmaya sa inadlaw nga panalangin, sama sa mana, taliwala niining mga problema ug mga hagit sa kalibotan. Sa paglakaw kauban sa Ginoo, kinahanglan kitang mahimong balaan, kay Siya balaan, ug sa pagtabang nato nga mahimong balaan, ang Ginoo nagdapit nato sa paglakaw uban Kaniya.

Matag usa kanato adunay usa ka istorya. Samtang si Sister Gong ug ako nakighimamat kaninyo—mga miyembro ug mga higala sa Simbahan sa daghang mga dapit ug mga sirkumstansiya—ang inyong mga istorya sa pagkabalaan ngadto sa Ginoo sa matag adlaw nga kinabuhi nakadasig namo. Nagpakabuhi kamo sa pito ka K: komunyon sa Dios, komunidad ug kapuangod sa usag usa, kamatinud-anon ug kasabotan uban sa Dios, pamilya, ug mga higala nga [na]—katutok kang Jesu Kristo.

Ang nagkadaghan nga ebidensya naghatag og gibug-aton niining halandomon nga kamatuoran: ang mga tumutuo sa relihiyon kasagaran mas malipayon, mas himsog, ug mas kontento kaysa niadtong walay espirituwal nga kamatinud-anon o koneksyon. Ang kalipay ug katagbawan sa kinabuhi, mental ug pisikal nga kahimsog, kahulugan ug katuyoan, kinaiya ug hiyas, suod nga sosyal nga mga relasyon, pinansyal ug materyal nga kalig-on—sa matag gihisgotan nga mga kategoriya kaganiha, ang mga nagtuman sa unsay gitudlo sa relihiyon naglambo.

Makatagamtam sila og mas maayong pisikal ug mental nga kahimsog ug mas dakong katagbawan sa kinabuhi sa tanang pangidaron ug sa demograpika nga mga grupo.

Unsay gitawag sa mga tigpanukiduki nga “konsepto sa relihiyon nga makatabang sa sosyal nga kalig-on ug kahusay” nagtanyag og katin-aw, katuyoan, ug inspirasyon taliwala sa makasurpisa ug wala damha nga mga panghitabo. Ang panimalay nga gibase sa hugot nga pagtuo ug komunidad sa mga Santos nakigbatok sa pagkalinain ug sa grupo sa mga tawo nga walay koneksyon. Ang pagkabalaan ngadto sa Ginoo nag-ingon dili pwede ang pagpasipala, dili pwede ang inabtik nga pagbiaybiay nga gibase sa pagpanaway sa

What does holiness to the Lord in everyday life look like?

Holiness to the Lord in everyday life looks like two faithful young adults, married for a year, sharing with authenticity and vulnerability gospel covenants, sacrifice, and service in their unfolding lives.

She begins, “In high school, I was in a dark place. I felt like God wasn’t there for me. One night, a text from a friend said, ‘Hey, have you read Alma 36 ever?’

“As I started reading,” she said, “I was overcome with peace and love. I felt like I was being given this big hug. When I read Alma 36:12, I knew Heavenly Father saw me and knew exactly how I was feeling.”

She continues, “Before we got married, I was honest with my fiancé that I didn’t have a great testimony of tithing. Why did God need us to give money when others had so much to give? My fiancé helped explain it’s not about money but following a commandment asked of us. He challenged me to start paying tithing.

“I really saw my testimony grow,” she said. “Sometimes money gets tight, but we saw so many blessings, and somehow paychecks were enough.”

Also, “in my nursing class,” she said, “I was the only member of the Church and the only one married. Many times I left class frustrated or crying because I felt classmates singled me out and made negative comments about my beliefs, my wearing my garments, or my being married so young.”

uban, dili pwede ang pagpangwarta sa social media pinaagi sa pag-agni sa mga tawo sa pagklik og piho nga butang nga makapasuko ug naghatag og sayop nga impormasyon. Ang pagkabalaan ngadto sa Ginoo nag-ingon oo ngadto sa sagrado ug ngadto sa balaan nga pagtahod, oo ngadto sa atong pagkahimong labing gawasnon, labing malipayon, labing matinud-anon, labing maayo sa atong kaugalingon samtang magsunod kita Kaniya inubanan sa hugot nga pagtuo.

Nahisama sa unsa ang pagkabalaan ngadto sa Ginoo sa matag adlaw nga kinabuhi?

Ang pagkabalaan ngadto sa Ginoo sa matag adlaw nga kinabuhi nahisama sa duha ka young adult, naminyo sulod sa usa ka tuig, nakigbahin sa katinuod ug pagkabantang sa mga pakigsaad sa ebanghelyo, sakripisyo, ug pagserbisyo sa hinayhinay nga nanghitabo sa ilang kinabuhi.

Ang babaye nagsugod, “Sa high school, ako nakasinati og kasubo ug walay paglaom sa kinabuhi. Gibati nako nga ang Dios wala diha alang nako. Usa ka gabii, usa ka text gikan sa usa ka higala miingon, ‘Hoy nabasa na ba nimo ang Alma 36?’

“Samtang gisugdan nako sa pagbasa,” miingon siya gibati nako ang kalinaw ug gugma. Gibati nako nga gigakos ko og hugot. Sa dihang akong gibasa ang Alma 36:12, nasayod ko nga ang Langitnong Amahan nakakita nako ug nasayod gayod unsay akong gibati.”

Nagpadayon siya, “Sa wala pa kami maminyo, matinuoron ko sa akong pamanhonon nga ako walay dakong pagpamatuod bahin sa ikapul. Nganong ang Dios nagkinahanglan namo nga mohatag og kwarta nga ang uban aduna may daghan kaayo nga ikahatag? Ang akong pamanhonon mitabang sa pagpasabot nga dili kini kabahin sa kwarta apan sa pagsunod sa sugo nga gisugo kanamo. Gihagit ko niya sa pagsugod sa pagbayad og ikapul.

“Nakita gayod nako nga ang akong pagpamatuod milambo,” miingon siya. “Usahay ang kwarta lisod, apan nakakita kami og daghang panalangin ug sa ingon ang suweldo naigo ra.”

Usab, “sa akong klase sa nursing,” miingon siya “ako lang ang miyembro sa Simbahan ug mao lang ang minyo. Sa makadaghang higayon mibiya ko sa klase nga naglagot o naghilak tungod kay gibati nako nga ako ray gibantayan sa akong mga kauban sa klase ug mihimo og negatibo nga mga komentaryo bahin sa akong mga gituohan, sa akong pagsul-ob sa akong mga

Yet she continues, “This past semester I learned how to better voice my beliefs and be a good gospel example. My knowledge and testimony grew because I was tested in my ability to stand alone and be strong in what I believe.”

The young husband adds, “Before my mission I had offers to play college baseball. Making the difficult decision, I put those offers aside and went to serve the Lord. I wouldn’t trade those two years for anything.

“Returning home,” he said, “I expected a difficult transition but found myself stronger, faster, and healthier. I was throwing harder than when I left. I had more offers to play than when I left, including my dream school. And, most importantly,” he said, “I rely upon the Lord more than ever.”

He concludes, “As a missionary I taught that Heavenly Father promises us power in our prayers, but sometimes I forget that for myself.”

Our treasury of missionary holiness-to-the-Lord blessings is rich and full. Finances, timing, and other circumstances are often not easy. But when missionaries of all ages and backgrounds consecrate holiness to the Lord, things can work out in the Lord’s time and way.

Now with a 48-year perspective, a senior missionary shares, “My dad wanted me to get a college education, not go on a mission. Shortly after that, he had a heart attack and died at age 47. I felt guilty. How could I make things right with my father?

“Later,” he continues, “after I decided to serve a mission, I saw my father in a dream. Peaceful and contented, he was happy I would serve.”

garment, o naminyo nga bata pa kaayo.”

Apan siya nagpadayon, “Niining miaging semester nakat-onan nako kon unsaon sa pagsulti sa akong mga gituohan ug mahimong maayong ehemplo sa ebanghelyo. Ang akong kahibalo ug pagpamatuod mitubo tungod kay gisulayan ang akong abilidad nga mobarog nga mag-inusara ug magmalig-on sa unsay akong gituohan.”

Ang batan-ong bana midugang “Sa wala pa ko magmision duna koy mga tanyag nga modula sa baseball sa kolehiyo. Naghimo sa malisod nga desisyon, gipadaplin nako kadto nga mga tanyag ug miserbisyo sa Ginoo. Dili nako ikabaylo kad-tong duha ka tuig alang sa bisan unsa.

“Sa pagpauli,” miingon siya, “nagpaabot ko og malisod nga transisyon apan nakakaplag sa akong kaugalingon nga mas lig-on, mas paspas, ug mas himsog. Mas kusog na ko moitsa kaysa dihang mibiya ko. Mas daghan na ang nagtanyag nako kaysa dihang mibiya ko, lakip ang akong gidamgo nga eskwelahan. Ug, labing importante,” siya miingon, “mas misalig ko sa Ginoo kaysa kaniadto.”

Mitapos siya, “Isip usa ka misyonaryo gitudlo nako nga ang Langitnong Amahan misaad kanato og gahom sa atong mga pag-ampo, apan usahay nakalimot ko niana alang sa akong kaugalingon.”

Ang atong mga panalangin nga resulta sa pagpahayag og pagkabalaan ngadto sa Ginoo pinaagi sa pagserbisyo og misyon buhong ug puno. Ang mga panalapi, tayming, ug ubang sirkumstansiya sa kasagaran dili sayon. Apan kon ang mga misyonaryo bisan unsa pa ang mga pangidaron ug mga kaagi mopahinungod og pagkabalaan ngadto sa Ginoo, kini moresulta sa positibo nga butang sa panahon ug pamaagi sa Ginoo.

Karon sa pagpakigbahin og kasinatian nga nahitabo 48 ka tuig na ang nakalabay, ang usa ka senior nga misyonaryo nagpakigbahin, “Ang akong papa gusto nga ako mokuha og edukasyon sa kolehiyo, dili magmision. Sa wala madugay human niana, giataki siya sa kasingkasing ug namatay sa edad nga 47. Mibati ko nga sad-an. Unsaon nako nga mahibalik ang maayong relasyon nako sa akong amahan?

“Dayon,” siya mipadayon, “human ako makahukom nga moserbisyo og misyon, nakita nako ang akong amahan diha sa damgo. Malinawon ug kontento, malipayon siya nga ako moserbisyo.”

This senior missionary continues, “As-Doctrine and Covenants section 138 teaches, I believe my father could serve as a missionary in the spirit world. I picture my father helping our great-grandfather, who left Germany at age 17 and was lost to the family, be found again.”

His wife adds, “Among the five brothers in my husband’s family, the four who served missions are the ones with college degrees.”

Holiness to the Lord in everyday life looks like a young returning missionary who learned to let God prevail in his life. Earlier, when asked to bless someone who was very sick, this missionary said, “I have faith; I will bless him to recover. Yet,” the returning missionary says, “I learned in that moment to pray not for what I wanted but for what the Lord knew the person needed. I blessed the brother with peace and comfort. He later passed away peacefully.”

Holiness to the Lord in everyday life feels like a spark arcing across the veil to connect, comfort, and strengthen. An administrator at a major university says he feels individuals he knows only by reputation praying for him. Those individuals devoted their lives to the university and continue to care about its mission and students.

A sister does her best each day, after her husband was unfaithful to her and the children. I deeply admire her and others like her. One day while folding laundry, her hand on a stack of garments, she sighed to herself, “What’s the point?” She felt a tender voice assure her, “Your covenants are with me.”

For 50 years, another sister yearned for a relationship with her father. “Growing up,” she says, “there were my brothers and my dad, and

Kining senior nga misyonaryo mipadayon, “Sama sa gitudlo sa Doktrina ug mga Pakigsaad 138 nagtuo ko nga ang akong amahan mahimong moserbisyo isip usa ka misyonaryo didto sa kalibotan sa espiritu. Nakita nako ang akong amahan nga nagtabang sa among apohan sa tuhod, kinsa mibiya sa Germany sa edad nga 17 ug nawala sa pamilya, nga makaplagan pag-usab.”

Ang iyang asawa midugang, “Sa lima ka igsoong lalaki sa pamilya sa akong bana, ang upat nga nakaserbisyo og misyon mao ang adunay nag-unang degree sa kolehiyo.”

Ang pagkabalaan ngadto sa Ginoo sa matag adlaw nga kinabuhi ingon og sama sa mipauli na nga batan-ong misyonaryo kinsa nakat-on nga ipatigbabaw ang Dios labaw sa tanan sa iyang kinabuhi. Sa sayo pa, sa dihang gihangyo sa pagpanalangin og usa ka tawo nga hilabihan ka masakiton, kini nga misyonaryo miingon, “aduna koy hugot nga pagtuo; panalanginan nako siya aron mamaayo. Apan,” ang mipauli na nga misyonaryo nag-ingon, “Nakat-onan nako nianang higayona nga mag-ampo dili sa unsay akong gusto, apan alang sa unsay nahibaloan sa Ginoo nga gikinahanglan sa tawo. Gipanalanginan nako ang igsoong lalaki og kalinaw ug kahupayan. Sa wala madugay namatay siya nga malinawon.”

Ang pagkabalaan ngadto sa Ginoo sa matag adlaw nga kinabuhi ingon og sama sa usa ka gamay nga binuhatan nga miabot ngadto sa pikas tabil sa kalibotan sa mga espiritu sa pagkonektar, paghupay, pagpalig-on. Usa ka administrador sa usa ka dakong unibersidad nag-ingon nga gibati niya ang mga indibiduwal nga iyang nailhan lamang pinaagi sa unsay iyang nadunggan nga nag-ampo alang kaniya. Kadto nga mga indibiduwal mihalad sa ilang mga kinabuhi ngadto sa unibersidad ug nagpadayon sa pag-atiman sa misyon ug sa mga estudyante niini.

Usa ka igsoong babaye naghimo sa iyang labing maayo matag adlaw, human ang iyang bana dili matinud-anon ngadto kaniya ug sa mga anak. Gidayeg nako siya pag-ayo ug ang uban nga sama kaniya. Usa ka adlaw samtang namilo sa linabhan, ang iyang kamot diha sa pundok sa mga sinina, nanghupaw siya, “Unsa pa may kapuslanan?” Gibati niya ang malumo nga tingog nga mipaneguro niya, “Ang imong mga pakigsaad ania kanako.”

Sulod sa 50 ka tuig, ang laing igsoong babaye nangandoy og relasyon sa iyang amahan. “Nagtubo,” miingon siya, “anaa ang akong mga igsoong

then there was me—the only daughter. All I ever wanted was to be ‘good enough’ for my dad.

“Then my mom passed away! She was my only liaison between my dad and me.

“One day,” the sister said, “I heard a voice say, ‘Invite your dad and take him to the temple with you.’ That was the beginning of a twice-a-month date with my daddy to the house of the Lord. I told my dad I loved him. He told me he loved me too.

“Spending time in the house of the Lord has healed us. My mom could not help us on earth. It took her being on the other side of the veil to help mend what was broken. The temple completed our journey to wholeness as an eternal family.”

The father says, “The temple dedication was a great spiritual experience for me and my only daughter. Now we attend together and feel our love strengthen.”

Holiness to the Lord in everyday life includes tender moments when loved ones pass. Earlier this year, my dear mother, Jean Gong, slipped into the next life days before her 98th birthday.

If you asked my mother, “Would you like rocky road, white chocolate ginger, or strawberry ice cream?” Mom would say, “Yes, please, may I taste each one?” Who could say no to your mother, especially when she loved all of life’s flavors?

I once asked Mom which decisions had most shaped her life.

She said, “Being baptized a member of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints and moving from Hawaii to the mainland, where I met your father.”

Baptized as a 15-year-old, the only member of her large family to join our Church, my mother had covenant faith and trust in the Lord that blessed her life and all our family generations. I miss my mother, as you miss members in your

lalaki ug ang akong papa, ug dayon ako—ang bugtong anak nga babaye. Ang gusto lamang nako mao nga mahimong ‘buotan’ alang sa akong papa.

“Dayon, ang akong mama namatay! Siya lang ang tigpataliwala tali sa akong papa ug nako.

“Usa ka adlaw,” ang igsoong babaye miingon “nakadungog ko og tingog nga nag-ingon, ‘Dap-ita ang imong papa ug dad-a siya ngadto sa templo uban nimo.’ Kadto ang sinugdanan sa kaduha sa usa ka bulan nga pakig-date sa akong amahan ngadto sa balay sa Ginoo. Gisultihan nako ang akong papa nga gimahal nako siya. Miingon usab siya nga gimahal usab niya ako.

“Ang paggahin og panahon sa balay sa Ginoo miayo kanamo. Ang akong mama wala makatabang namo dinhi sa yuta. Kinahanglan pa nga maadto siya sa pikas nga kinabuhi aron sa pagtabang nga maayo ang unsay naguba. Ang templo mikompleto sa among panaw ngadto sa pagkahi-usa isip usa ka mahangtorong pamilya.”

Ang amahan miingon, “Ang pagpahinungod sa templo usa ka dako nga espirituwal nga kasinatian alang nako ug sa akong bugtong anak nga babaye. Karon magdungan kami og tambong ug mobati nga ang among gugma nalig-on.”

Ang pagkabalaan ngadto sa Ginoo sa matag adlaw nga kinabuhi naglakip sa malumong mga higayon kon mamatay ang minahal. Sayo niining tuiga, ang akong minahal nga inahan, si Jean Gong, miadto sa sunod nga kinabuhi sa wala pa ang iyang ika-98 nga adlaw nga natawhan.

Kon pangutan-on ninyo ang akong mama, “Ganahan ka ba og rocky road, white chocolate ginger, o strawberry ice cream?” Si Mama moingon, “Oo, palihog, makatilaw ba ako sa matag usa?” Kinsa ang moingon og dili sa imong inahan, ilabi na nga ganahan siya sa tanang kasinatian sa kinabuhi?

Makausa akong gipangutana si Mama unsa nga mga desisyon ang labing nakaimpluwensya sa iyang kinabuhi.

Miingon siya, “Ang pagpabunyang mga mamiyembro sa Ang Simbahan ni Jesukristo sa mga Santos sa Ulahing mga Adlaw ug pagbalhin gikan sa Hawaii ngadto sa mainland, diin akong nahimamat ang imong amahan.”

Nabunyan nga 15 anyos pa, ang bugtong miyembro sa iyang dako nga pamilya nga miapil sa atong Simbahan, ang akong mama adunay pakigsaad sa hugot nga pagtuo ug pagsalig sa Ginoo nga mipanalangin sa iyang kinabuhi ug sa

family. But I know my mother is not gone. She is just not here now. I honor her and all who pass as valiant examples of everyday holiness to the Lord.

Of course, holiness to the Lord in everyday life includes coming more often to the Lord in His holy house. This is true whether we are Church members or friends.

Three friends came to the Bangkok Thailand Temple open house.

“This is a place of super healing,” said one.

In the baptistry, another said, “When I am here, I want to be washed clean and never sin again.”

The third said, “Can you feel the spiritual power?”

With nine sacred words, our temples invite and proclaim:

“Holiness to the Lord.

“The House of the Lord.”

Holiness to the Lord makes daily living sacred. It draws us closer and happier to the Lord and each other and prepares us to live with God our Father, Jesus Christ, and our loved ones.

As did my friend, you may wonder if your Heavenly Father loves you. The answer is a resounding, absolute yes! We can feel His love as we make holiness to the Lord ours each day, happy and forever. May we do so, I pray in the sacred name of Jesus Christ, amen.

among tanang henerasyon sa pamilya. Gimingaw ko sa akong mama, sama sa inyong kamingaw sa mga sakop sa inyong pamilya. Apan ako nasayod nga ang akong mama wala mawala. Wala lang siya dinhi karon. Gitahod nako siya ug kadtong tanan nga namatay isip maisugong mga ehemplo sa matag adlaw nga pagkabalaan ngadto sa Ginoo.

Dayag lang, ang pagkabalaan ngadto sa Ginoo sa matag adlaw nga kinabuhi naglakip sa pag-adto kanunay sa Ginoo diha sa Iyang balaan nga balay. Tinuod kini, miyembro man kita sa Simbahan o mga higala.

Tulo ka higala miadto sa open house sa Bangkok Thailand Temple.

“Kini mao ang usa ka dapit nga mamaayo gayod sa hilabihan,” miingon ang usa.

Sa bunyaganan, miingon ang lain, “Kon ako ania dinhi, gusto ko nga mahugasan nga limpyo ug dili na gayod magpakasala.”

Ang ikatulo miingon, “Mabati ba ninyo ang espirituwal nga gahom?”

Sa walo ka sagrado nga mga pulong, ang atong mga templo nagdapit ug nagpahayag:

“Pagkabalaan ngadto sa Ginoo.

“Ang Balay sa Ginoo.”

Ang pagkabalaan ngadto sa Ginoo makapahimo sa inadlaw nga pagpakabuhi nga sagrado. Mas makapaduol kini ug mas malipayon ngadto sa Ginoo ug sa matag usa ug mag-andam nato sa pagpuyo uban sa Dios ang atong Amahan, ni Jesukristo, ug sa atong mga minahal.

Sama sa akong higala, tingali maghunahuna kamo kon ang inyong Langitnong Amahan nahigugma ba kaninyo. Ang tubag usa ka lanog nga oo! Mabati nato ang Iyang gugma samtang himoon nato sa atong kaugalingon ang pagkabalaan ngadto sa Ginoo matag adlaw, malipayon ug sa kahangtoran. Hinaot nga atong buhaton, ako nag-ampo pinaagi sa sagradong ngalan ni Jesukristo, amen.